

PEDRA SECA

Xavier Gual

EMPRESARI @xaviergual

MINSES INVERSIONS

Es pressupostos. De la Generalitat. Per al 2017. Ara és el moment, després d'un primer intent fallit, si el grup parlamentari de la CUP no fa un poc previst últim gir argumental, en què seran aprovats per la majoria sobirana del Parlament. És el que el diputat Rabell ha anomenat el «vot avergonyit». Són quasi 23.000 milions d'euros, la majoria dels quals destinats, determinats o assignats sense que el conseller d'Economia ni el Govern tinguin gaire marge per decidir. Tant els de tot Catalunya com els dels exigus comptes de molts ajuntaments, ben similars pel seu alt nivell d'endeutament cap a tercers, no permeten altra cosa que pagar el que anomenen la despesa corrent, fonamentada sobretot pels salaris de tots els treballadors públics i la resta de costos que s'han d'assumir cada mes sense cap possibilitat de variació. Aquesta és la servitud dels polítics a l'hora de decidir que

fer amb els fons. Pel que fa als imports, decidir, el que es podria denominar també com executar decisions en funció del seu ideari, més aviat poc. Dins de tot plegat, i com a conseqüència que els diners públics estan assignats pels temps dels temps (sense comptar, per ara, amb els interessos a pagar pel deute), el capítol d'inversions és pobre, quasi misèrrim. Com a referència, del total detallat més amunt, el que s'invertirà a la Catalunya Central seran 45 milions d'euros. El 0,20% del total. Al mateix temps, alguns consistoris han fomentat i posat a la pràctica la consulta als ciutadans per decidir a què es destinen el que queda al calaix. Encara més limitació. La disponibilitat és tan minsa que a vegades es vota per veure què es fa amb partides inferiors als 10.000 euro. Quedi dit que consultar és bo i sa. A més, convertir els municipis en àgore en què els vilatans decideixen fer la festa major o enjardinar un parc està d'ac-

tualitat i es ven bé. Però cal reconèixer que encara redueix més el marge de maniobra dels electes de cada poble. Les obligacions majors com els salaris de professors, metges, infermeres, jutges, policies i tot el ventall de funcionaris s'emporten les xifres majors, segueixen les obligacions de despesa regular i per fer-ho resu- mit ho tanquen els interessos dels crèdits que deixen les arques amb quantitats residuals per «fer obres» i millorar les infraestructures. La resultant és que passen els anys i tot plegat va envellint, cauen a trossos alguns edificis, no es renoven instal·lacions essencials com les endèmiques escoles amb cargoleres i tantes altres que es poden apreciar simplement sortint a passejar per qualsevol barri o a transitant en cotxe per les carreteres catalanes. A casa nostra aquestes inversions es poden valorar segons la teoria del got ple o buit, o bé des del punt més descriptiu, fred i

neutre. Al Bages i a l'Anoia ens faran millores als Ferrocarrils Catalans arran de rius i cap a Montserrat, intervencions a les carreteres congestionades i poc més. Al Berguedà anuncien el llargament esperat segon institut. A la Cerdanya una estació d'autobusos i treballs a la Molina. Sorprenentment, 650.000 euros aniran a parar a una crítica partida anomenada «tancat virtual» a l'autopista de Manresa a Terrassa. Com si el cost directe i indirecte no fos suficient. Totes aquestes obres, sens dubte, revertiran en millores, però cal asseverar que només són grapats de sorra llançats al mar. Si fóssim una ONG, seria com si de cada 100 euro disponibles, només 20 cèntims es destinessin a ajudar els necessitats i la resta la xuclessin els costos estructurals de l'entitat. La falta endèmica de pressupost per gastar en les necessitats de tots ha generat interrupcions com la que parla de la bonhomia del deute públic i el

suposat valor d'esquerres de tal cosa. Res més incert. És tant de dretes que només beneficia els bancs que cobren interessos en proporció dramàtica respecte del que es recapta en impostos. Una injustícia social tolerada i força silenciada. I ha estat la causa de l'existència de les autopistes de peatge. Com que les administracions tenen els límits de deute sobrepassats i sempre hi ha un Montoro que vetlla per l'ortodòxia comptable, apareixen empreses privades que s'ofereixen per construir-les amb condicions tramposes. Les fan, s'endeuten i, si tot funciona, recupren la inversió exponencialment multiplicada. Però si els números no quadren (els passa sovint), l'obra se cedeix al govern i marxen corrents. Segur que saben qui paga la festa després d'una d'aquestes ressaques financeres. Exacte. Vostè. I jo. Me n'oblidava. L'import destinat a la comarca més jove de Catalunya, el Moianès, és o. Buf.

ELS LLIBRES DE SANT ANTONI

PERSPECTIVA

Ramon Felipó
BIBLIÒGRAF

El tradicional i antic mercat de llibres de vell de Sant Antoni de Barcelona està en greu perill. A l'equip de govern de l'actual Ajuntament de Barcelona, d'En Comú-Podemos amb el PSC-PSOE, això de la cultura popular els rellisca molt. Fa desenes i desenes d'anys, per no dir prop de cent, que cada diumenge una munió de catalans anem al mercat a veure quins llibres hi trobem. Hi ha llibres que ja no pots comprar a les llibreries, o els que es-

tan desclassificats, o bé llibres molt antics; al mercat hi pots comprar de tot. Jo mateix, fa anys, vaig poder adquirir del fons de Josep Vinyes i Josep Maria de Martín molts llibres que mai no havia pogut sospitar de tenir, com els de l'alcalde de Berga Blanxart o dibuixos inèdits de la Patum. Si no hagués sigut per aquest mercat, molts dels llibres de cal De Martín o bé els de la família dels Vinyes de Berga haurien anat al racó. De vegades, per no dir sovint, les institucions públiques culturals locals no tenen cap mena d'interès per salvar la cultura de casa nostra. Per això, sort que tenim el Mercat de Sant Antoni (!). Una de les parades que sempre visito es la d'en Joan Serra, de les Escodines de Manresa, de cal Jan Pastor, que, amatent com tots els altres llibreters, em guarda tot el que puc col·leccionar i la butxaca encara em permet.

Al mercat hi ha de tot, llibres nous, vells, incunables, gravats, postals velles, originals..., tot el que un buscador no pot ni imaginar. De ciutats amb un ric i important fons de llibres com Manresa o Igualada sempre n'hi ha coses, de les guerres carlines, monografies de les marededéus del bisbat de Solsona, llibres vells de la Generalitat republicana o de l'exili, de tot i més, llibres d'excursions ceretanes... Quan van començar les obres de remodelació de l'antic mercat de Sant Antoni de menjar i roba, el dels llibres dels diumenges es va traslladar de forma integral al mig del carrer d'Urgell. Hi van posar un teulat excepcional i especial, ara ja fa una colla d'anys que són allà al mig. Desvien els cotxes i autobusos, estan atapeïts però hi són. La Generalitat de Catalunya hauria de donar un premi a tot el mercat de llibres per la feina que fan en defensa de la cultura i els drets

nacionals de Catalunya. Allà hi he vist més d'una vegada l'actual conseller de Cultura de la Generalitat, en Santi Vila, comprant llibres, com nombrosos periodistes, polítics, escriptors o cantants..., qui estima la cultura dels llibres hi passa sovint. Ara els llibreters, algunes de les parades fa tres i quatre generacions que són al mercat, estan molt esvalotats. No saben les intencions de l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, ni del flamant regidor de Cultura, Jaume Collboni, que deu estar més preocupat per la seva «carrera» política que per defensar la cultura popular dels barcelonins. Esperem que els regidors de Barcelona de la CUP, ERC i PDECat (l'antiga CiU) facin alguna cosa, i que ho facin ràpid, si no, malament rai. Què haurem de fer per adquirir llibres antics i vells tots els catalans?

COTXE DE L'ANY DELS LECTORS

ENTRA A LA PÀGINA WEB I PARTICIPA GRATUÏTAMENT
WWW.MEJORCOCHE.EPI.ES

VOTA I GUANYA
6 VALS*
BOSCH CAR SERVICE
*Els vals se sortejaran entre els lectors del Grupo Prensa Ibérica i La Vanguardia

PER VALOR DE
200€
PER USAR EN QUALSIQUERA D'ELS SEUS MÉS DE 600 TALLERS

Cotxes seleccionats com a candidats de la Votació Final

Regió7

COTXE DE L'ANY
DELS LECTORS

2017

JAGUAR F-PACE

RENAULT SCÉNIC

SEAT ATECA

AUDI Q2

OPEL MOKKA X

RENAULT MÉGANE